Phẩm Thính Pháp

Kinh Tăng Nhất A-Hàm (HT Thích Thanh Từ - VNC PHVN, 2022)

36. PHẨM THÍNH PHÁP 1. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-ve, rừng Kỳ-dà, vườn cấp Cô Độc. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: -Tùy thời nghe pháp có năm công đức. Tùy thời lãnh thọ chẳng mất thứ lớp. The nào là năm? Điều chưa từng nghe sẽ được nghe; điều đã được nghe, đọc tụng lần nữa; cái thấy không bị tà, lệch; không có hồ nghi; liền hiểu nghĩa thậm tham. Tùy thời nghe pháp có năm công đức. Thế nên, các Tỳ-kheo nên tìm phương tiện tùy thời nghe pháp. Như thế, các Tỳ-kheo? nên học điều này. Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, hoan hỷ vâng làm. *** 2. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ9 rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bay giơ, The Ton bao các Ty-kheo: -Tạo phòng tắm có năm công đức. Thế nào là năm? Trừ phong, bệnh được lành, trừ bỏ cáu bẩn, thân thể nhẹ nhàng, được mập trắng. Đó là, này Ty-kheo5 tạo nhà tắm có năm công đức này. Thế nên, các Tỳ- kheo9 nếu có bốn bộ chúng muốn cầu năm công đức này, nên tìm phương tiện tạo lập phòng tắm. Như thế, các Ty-kheo? nên học điều này. Bấy giờ, các Ty-kheo nghe Phật dạy xong, hoan hỷ vâng làm. *** 3 Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-ve, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bây giơ, The Ton bao các Ty-kheo: Bố thí tăm xỉa răng cho người có năm công đức. Thế nào là năm? Trừ phong, trừ nước miếng, sanh tạng được tiêu, trong miệng không hôi, mat được trong sạch. Đó là, này Ty-kheo? cho người tăm xỉa răng có năm công đức. Nếu thiện nam tử, thiện nữ nhơn nào cầu năm công đức này, nên nhớ đem tăm xỉa răng bô thí. Như thế, các Ty-kheo, nên học điều này.

Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, hoan hỷ vâng làm. *** 4. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ? rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bay giơ, The Ton bao các Tỳ-kheo: Các thầy có thấy người giết trâu do tạo nghiệp này mà sau được cưỡi xe, ngựa, voi lớn chăng? Các Tỳ-kheo đáp: -Thưa không, Thế Tôn! The Ton bao: Lành thay, các Tỳ-kheo! Ta cũng chẳng thấy, chẳng nghe người mổ ệiết hại trâu, rồi lại được cưỡi xe, ngựa, voi lớn. Sở dĩ như thê, vì Ta cũng chăng thấy người mổ trâu được cưỡi xe, ngựa, voi lớn, trọn không có lý này. Thế nào, Ty.kheo, các thầy có thấy người giết dê, giết heo, người săn bắn nai, những người như thế tạo việc ác này rồi được có tài sản, sau được cưỡi xe, ngựa, voi chăng? Các Tỳ-kheo đáp: - Thưa không, Thế Tôn! The Ton bao: Lành thay, các Tỳ-kheo! Ta cũng chăng thây, chăng nghe người giêt dê, sát hại các sinh vật, rồi được cưỡi xe, ngựa, voi lớn, trọn không có lý này. Tỳ- kheo các thầy! Nếu thấy người giết trâu cưỡi xe, ngựa, đây là phước đời trước chẳng phải phước đời này, đều là việc làm cũ của đời trước đưa đến. Các thầy nếu thay người giết dê được cưỡi xe, ngựa, nên biết người này gieo trồng phước cũ ở đời trước. Vì sao thế? Vì tâm sát chẳng trừ. Vì cớ sao? Nếu có người gần gũi ngưòd ác, ưa thích sát sanh, gieo trồng tội địa ngục thì nếu trở lại làm người, thọ mạng sẽ rất ngắn. Nếu lại có người ưa thích trộm cắp, gieo trồng tội địa ngục thì cũng như người mổ trâu kia, mua rẻ bán đắt, dối gạt người đời, chẳng theo Chánh pháp. Người giết trâu cũng lại như thế, do tâm sát nên gây tội lỗi này; chẳng được cưỡi xe, ngựa, voi lớn. Thế nên, các Tỳ-kheo nên khởi tâm

từ đôi với tát cả chúng sanh. Như thê, các Tỳ-kheo, nên học điều này. Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, hoan hỷ vâng làm. *** 5. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bấy giòr, Thế Tôn cùng đại chúng Tỳ-kheo năm trâm người câu hội. Khi ấy, Thích-đề-hoàn-nhân, như trong khoảng co duỗi cánh tay, đến chỗ Thế Tôn cúi lạy rồi ngồi một bên. Thích-đề-hoàn-nhân bạch Thế Tôn:

Như Lai cũng nói, phàm Như Lai ra đời ắt sẽ vì năm việc. Thế nào là năm? Sẽ chuyển pháp luân; sẽ độ cha mẹ; người không tin, lập lòng tin; người chưa phát tâm Bồ-tát khiến phát tâm Bồ-tát; ở trong ấy sẽ truyền trao Phật quyết. Như Lai xuất hiện sẽ vì năm nhân duyên này. Nay Phật mẫu ở cõi trời Ba Mươi Ba muốn được nghe pháp. Nay Như Lai ở trong Diêm-phù-đề, bốn bộ chúng vây quanh, quốc vương, nhân dân đều tụ hội. Lành thay, Thế Tôn nên đến trời Ba Mươi Ba thuyết pháp cho mẹ! Khi ấy, Thế Tôn làm thinh nhận lời. Long vương Nan-đà, Ưu-bàn-nan-đà liền nghĩ: "Các Sa-môn trọc đầu này bay ở trên ta, nên tìm phương tiện cho họ không di chuyển dug" Khi ấy, long vương nổi giận phóng gió lửa lớn khiến trong cõi Diêm-phù-đề lửa cháy hừng hực. Khi ấy, A-nan bạch Phật: y Trong Diêm-phù-đê này vì sao có lửa khói này? The Ton bảo: Đây là hai long vương nghĩ rằng: uSa-môn trọc đầu thường bay ở trên ta, chúng ta nên khống chế họ đừng cho lấn chiếm hư kh6ng"; rồi nổi giận phóng lửa khói này. Do nhân duyên này nên có sự biến hiện ấy. Khi ấy, Đại Ca-diếp liền từ chỗ ngồi đứng dậy bạch Thế Tôn: Nay con muốn đến đánh nhau với họ. _ r Ạ FT1 A *12 The Ton bao: Hai long vương này rất là hung ác, khó có thể chiu giáo hóa. Thầy về chỗ ngồi đi. Tôn giả A-na-luật liền từ chỗ ngồi đứng dậy bạch Thế Tôn: Nay con muốn đến hàng phục rồng dữ kia. The Ton bao: Hai rồng dữ này rất là hung bạo, khó có thể chịu giáo hóa. Thầy trở về chỗ ngồi đi. Ton gia Ly-viet, Ton gia Ca-chien-dien, Ton giả Tu-bo-de5 Ton gia Uu-dadi, Tôn giả Ba-kiet (Sa-kiet), mỗi người từ chỗ ngồi đứng dậy bạch Thế Tôn: Nay con muốn đến hàng phục rồng dữ. The Ton bao: Hai long vương này rất là hung ác, khó thể chịu giáo hóa. Thầy về chỗ đi. Bấy giờ, Tôn giả Đại Mục-kiền-liên từ chỗ ngồi đứng dậy, bày lộ vai phải, quỳ gối chắp tay bạch Phật: Con muốn đến đó hàng phục rồng dữ. The Ton bao: -Hai long vương này rất là hung ác, khó thể chịu giáo hóa, nay thầy làm sao cảm hóa long vương kia?

Mục-kiềĩi-liên bạch Phật: Trước tiên con đên đó hóa hình hét sức lớn làm rông kia khủng khiêp. Sau đó con lại hóa hình hết sức nhỏ rồi mới dùng phép tắc thường mà hàng phục. Thê Tôn bao: Lành thay, Mục-kiên-liên! Nay thây đủ sức hàng phục rông dữ. Nhưng này Mục-kiền-liên! Kiên trì tâm ý chớ khởi loạn tưởng. Vì sao thế? Rồng kia hung ác, đủ xúc nhiễu thầy. Mục-kiền-liên liền lễ chân Phật, trong khoảng co duỗi cánh tay biến mất; đến trên núi Tu-di. Bấy giờ, long vương Nan-đà và Ưu-bàn-nan-đà lượn quanh núi Tu-di bảy vòng, cực kỳ sân giận phun khói lửa lớn. Khi ấy, Mục-kiền-liên tự ẩn mình, hóa làm đại long vương có mười bốn đầu? lượn quanh núi Tu-di mười bốn vòng, phun khói lửa mạnh, trụ ở ngay trên hai long vương. Bấy giờ, long vương Nan-đà, Ưu-bàn-nan-đà thấy đại long vương có mười bốn đầu liền sanh lòng sợ hãi5

nói với nhau: Hôm nay chúng ta nên thử oai lực của long vương này, xét xem có thăng ta hay không? Long vương Nan-đà, Ưu-bàn-nan-đà lấy đuôi quậy trong biển lớn, lấy nước rảy khắp trời Ba Mươi Ba cũng không trúng nhằm thân Mục-kiền-liên. Khi ấy, Tôn giả Đại Mục-kiền-liên lại lấy đuôi quậy trong nước biển lớn, nước bèn lên đến trời Phạm-ca-di và lại tưới trên thân hai long vương. Hai long vương nói với nhau: -Chúng ta dùng hết thế lực5 lấy nước tưới trời Ba Mươi Ba mà đại long vương này lại hơn quá chúng ta. Chúng ta chính có bảy đầu, nay long vương này mười bốn đầu. Chúng ta nhiễu núi Tu-di bảy vòng, nay long vương này nhiễu núi Tu-di mười bốn vòng. Nay hai long vương mình nên chung sức chiến đấu với hắn. Khi ây, hai long vương hét sức giận dữ nôi sâm chớp sét rên, phun lửa rực lơn. Tôn giả Mục-kiền-liên liền nghĩ: 'Thàm rồng chiến đấu dùng lửa sấm sét, nếu ta dùng lửa sấm sét chiến đấu thì nhân dân trong cõi Diêm-phù-đề và trời Ba Mươi Ba đều sẽ bi hại. Nay ta hóa hình cực nhỏ để chiến dấu." Mục-kiền-liên liền hóa hình nhỏ xíu, chui vào miệng rồng rồi chun ra lỗ mũi, hoặc vào lỗ mũi rồi chui ra lỗ tai, hoặc vào lỗ tai rồi chui ra con mắt, đã ra khỏi mắt lại đi trên lông mi. Khi đó, hai long vương hết sức sợ hãi, liền nghĩ rằng: -Đại long vương này rất có oai lực, có thể vào miệng ra mũi, vào mũi ra mắt. Hôm nay chúng ta thật chẳng bằng. Loài rồng chúng ta nay có bốn loại: Noãn sanh, thai sanh, thấp sanh, hóa sanh, nhưng không ai vượt qua nổi chúng ta. Nay long vương này uy lực như thế, chẳng thể đánh nhau nổi. Tánh mạng chúng ta chết trong chốc lát.

36. PHẨM THÍNH PHÁP 455

Cả hai sợ hãi, áo lông dựng đứng. Mục-kiền-liên đã thấy long vương sanh lòng sợ hãi, lại ẩn hình, trở lại hình dung bình thường đi trên mí mắt rồng. Khi ây, hai long vương thây Đại Mục-kiên-liên, tự nói với nhau: Đây là Sa-môn Mục-kiền-liên , cũng chẳng phải long vương. Thật là kỳ lạ! Vị này có đại oai lực, có thể đánh nhau với ta! Bấy giờ, hai long vương bạch Mục-kiền-liên rằng: -Tôn giả sao lại xúc nhiễu ta như thế? Muốn răn dạy điều gì? Mục-kiền-liên bảo: Các ông hôm qua nghĩ rằng: uLàm sao mà Sa-môn trọc đầu lại bay trên ta, nay ta sẽ chế ngự55 phải không? Long vương đáp: Đúng thế, Mục-kiền-liên! Mục-kiền-liên bảo: Long vương nên biết, núi Tu-di này là đường đi của chư thiên, chẳng phải chỗ ở của ông. Long vương thưa: Cúi mong tha thứ, chúng con chẳng biết tội nặng, từ nay về sau sẽ không dám xúc nhiễu, nổi loạn tưởng ác! Cúi mong nhận chúng con làm đệ tử! Mục-kiền-liên đáp: —Các ông chớ quy y ta. Nơi ta quy y, các ông hãy quy y. Long vương bạch Mục-kiền-liên: Hôm nay chúng con xin tự quy y Như Lai. Mục-kiền-liên bảo: Các ông không thể ở núi Tu-di này mà quy y Thế Tôn. Nay nên cùng ta đến thành Xá-vệ mới quy y được. Mục-kiền-liên dẫn hai long vương, như trong khoảng co duỗi cánh tay, từ trên núi Tu-di đến thành Xá-vệ. Bấy giờ, Thế Tôn đang thuyết pháp cho vô số chúng. Mục-kiền-liên bảo hai vua rồng: -Các ông nên biết, hôm nay Thế Tôn thuyết pháp cho vô số chúng, các ông không thể để thân hình này mà đến chỗ Phật. Long vương bảo: Đúng vậy, Mục-kiền-liên! Long vương liền ẩn hình rồng, hóa hình thành người không cao, không thấp, dung mạo đoan chánh như màu hoa đào. Mục-kiền-liên đến chỗ Thế Tôn cúi lạy roi ngôi một bên. Khi ây, Mục-kiên-liên bảo long vương: Nay chính là lúc nên tiến đến!

Long vương nghe Mục-kiền-liên nói, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, quỳ xuống chắp ta bạch The Tôn: Hai chúng con, một tên là Nan-đà, hai là Ưu-bàn-nan-đà xin quy y Như Lai, thọ trì ngũ giới. Cúi mong Thế Tôn cho phép chúng con làm ưu-bà-tắc5 Ượn đời không sát sanh nữa! Thế Tôn búng ngón tay chấp nhận. Hai long vương trở về chỗ, muốn được nghe pháp. Lúc ấy, Vua Ba-tư-nặc liền nghĩ: “C6 nhân duyên gì khiến trong cõi Diêm- phù-đề khói lửa như thế?99 Vua Ba-tư-nặc liền cưỡi xe kiệu ra khỏi thành Xá-vệ, đến chỗ Thế Tôn. Khi ấy, nhân dân từ xa thấy vua đến, đều cùng đứng dậy tiếp đón: Kính chào Đại vương, hãy đến đây ngồi. Hai long vương làm thinh chăng đứng lên. Vua Ba-tư-nặc cúi lạy Thê Tôn rồi ngồi một bên. Khi ấy, Vua Ba-tư-nặc bạch Thế Tôn: Nay con muốn hỏi. Cúi mong Thế Tôn diễn bày từng việc cho!

The Ton bảo: Muốn hỏi gi, nay chính phải lúc. Vua Ba-tư-nặc bạch Phật: Có nhân duyên gì khiến trong cõi Diêm-phù-đề này khói lửa đến thế? The Ton bao: Do long vương Nan-đà và Ưu-bàn-nan-đà tạo nên. Nhung Đại vương chớ sợ hãi, ngày nay không còn biến ra khói lửa nữa. Vua Ba-tư-nặc liền nghĩ: “Nay ta là Đại vương của nước. Nhân dân sùng kính, danh vang bốn phương. Hai người này từ đâu tới, thấy ta đến cũng không đứng dậy đón rước? Nếu ở trong nước ta, ta sẽ bắt giam; nếu ở nước khác đến, ta sẽ giết chết.” Khi ấy, long vương biết tâm Vua Ba-tư-nặc nghĩ như thế liền tức giận. Long vương liền nghĩ: "Chúng ta chẳng có lỗi gì với vua này, thế mà vua này muốn hại ngược lại ta. cần phải đem quốc vương và dân nước Ca-thi giết hết." Long vương liền từ chỗ ngồi đứng dậy, cui lạy Thế Tôn rồi đi; lìa Kỳ Hoàn chẳng xa thì biến mất. Vua Ba-tư-nặc thấy người này di, chưa bao lâu bạch Thế Tôn: Quốc sự bận rộn, con muốn về cung. A FT* 9 The Ton bao: Nên biết phải thời! Vua Ba-tư-nặc từ chỗ ngồi đứng lên lui di, bảo quần thần: Hai người vừa rồi đi theo đường nào? Mau bắt lấy!

Quần thần nghe vua ra lệnh liền đuổi theo tìm mà chẳng biết chỗ, liền trở về cung. Khi đó? long vương Nan-đà và Ưu-bàn-nan-đà, mỗi người nghĩ rằng: "Chúng ta không có lỗi với vua đó, vừa rồi vua đó lại muốn bắt chúng ta để hại. Chúng ta nên làm hại hết nhân dân của ông ta không sót một ai." Khi ấy? long vương lại nghĩ rằng: “Nhan dân trong nước có tội lỗi gì? Nên bắt nhân dân trong thành Xá-vệ hại di." Rồi lại nghĩ nữa: a4Dân nước Xá-vệ có lỗi gì với chúng ta. Nên đem các quan lại thuộc hạ trong vương cung giết sạch.” Bấy giờ, Thế Tôn đã biết trong lòng long vương nghĩ gliền bảo Tôn giả Mục-kiên-liên: Nay thầy nên cứu Vua Ba-tư-nặc? chớ để cho long vương Nan-đà và Ưu- bàn-nan-đà làm hại. Mục-kiền-liên đáp: - Xin vâng, Thế Tôn! Mục-kiền-liên vâng lời Phật dạy, cúi lạy rồi lui di, ở trên vương cung ngồi kiết-gi chẳng hiện thân. Hai long vương kéo sấm sét vang rền, gió mưa dồn dập trên vương cung. Hoặc mưa ngói dá, hoặc mưa đao kiếm, chưa rơi xuống đất đã thành hoa sen ưu-bát trong hư không. Khi ấy, long vương càng thêm giận dữ, mưa ra núi cao lớn ở trên cung điện, Mục-kiền-liên lại hóa thành các thức ăn uống. Khi ấy? long vương nổi giận đùng đùng, mưa các đao kiếm, Mục- kiền-liên lại khiến biến thành y phục thật đẹp. Long vương càng giận dữ,

mưa cát đá lửa trên cung Vua Ba-tư-nặc? cát đá chưa rớt xuống đất lại hóa thành bảy báu. Vua Ba-tư-nặc thấy trong cung điện mưa các thứ bảy báu, vui mừng hớn hở không thể tự kềm, liền nghĩ: "Trong cối Diêm-phù-đề, người có đức không ai hơn ta, chỉ trừ Như Lai. Vì sao thế? Trong nhà ta, trên một gốc lúa thu thập được mười đâu lúa; nâu cơm với nước mía hét sức thơm ngon. Nay lại ở trên cung điện mưa bảy báu. Ta có lẽ được làm Chuyển Luân Thánh Vương u?" Vua Ba-tư-nặc ra lệnh các thể nữ thu lượm bảy báu. Khi ấy, hai long vương bảo nhau: Hôm nay sáp có ý gì? Chúng ta lúc đên muôn hại Vua Ba-tư-nặc, nay biên hóa ra thế. Bao nhiêu thế lực hôm nay hiện hết còn chẳng động đến Vua Ba-tư- nặc được mảy may. Khi ấy, long vương thấy Tôn giả Đại Mục-kiền-liên ở trên cung điện ngồi kiết-già, chính thân chính ý? thân không xiêu vẹo. Thấy rồi liền nghĩ: “Bây chắc là do Ngài Mục-kiền-liên làm." Hai long vương thấy Mục-kiền-liên rồi liền lui đi. Mục-kiền-liên thấy long vương đi liền xả thần túc, về chỗ Thế Tôn, cúi lạy rồi ngồi một bên. Khi đó, Vua Ba-tư-nặc liền nghĩ rằng: “Nay các thức ăn uống này chẳng nên ăn trước. Nên trước hết dâng lên Như Lai rồi sau mới đến mình.,^

458 KINH TĂNG NHẤT A-HÀM

Vua Ba-tư-nặc lấy xe chở trân bảo và các thức ăn uống đến chỗ Thế Tôn rồi bạch: -Hôm qua trời mưa bảy báu và các thức ăn uống này. Cúi mong Thế Tôn nạp thọ! Bấy giờ, Đại Mục-kiền-liên cách Thế Tôn chẳng xa. Phật bảo vua rằng: Nay Đại vương nên đem thức ăn uống và bảy báu cúng cho Đại Mụckiền-liên. Vì sao thế? Nhờ ơn Mục-kiền-liên mà Đại vương được sống lại trên đất Thánh hiền. Vua Ba-tư-nặc bạch Phật: —Có nhân duyên gì mà nói là con sông lại? The Ton bao: Khi sớm chẳng phải vua đến chỗ Ta định nghe pháp đó sao? Lúc ấy, có hai người cũng đen nghe pháp. Vua sanh niệm này: "Ta ở nước này là bậc hào quý đệ nhất, được mọi người kính nể. Nhưng hai người này từ đâu tới, thấy ta chẳng đứng dậy tiếp đón.,, Vua bạch Phật: _ r

Thực vậy, Thê Tôn! The Ton bao: Đây chẳng phải là người mà là long vương Nan-đà, Ưu-bàn-nan-đà. Họ biết ý vua nên nói với nhau rằng: "Chúng ta không có lỗi đối với nhân vương này5 cớ sao ngược lại muốn hại ta? cần nên tìm cách diệt nước này.” Ta biết được ý của long vương bèn sai Mục-kiền-liên: "Nay nên cứu Vua Ba-tư-nặc, chẳng để bị rồng hại." Thầy ấy vâng lời Ta dạy, ở trên cung điện ẩn hình chẳng hiện, tạo sự biến hóa này. Khi ấy, long vương hết sức giận dữ, mưa cát, ngói, đá ở trên cung điện, lúc chưa rơi xuống đất đã hóa thành các thứ ẩm thực, y phục, bảy báu. Do nhân duyên này, hôm nay Đại vương coi như sống lại. Khi ấy, Vua Ba-tư-nặc kinh sợ, lông áo dựng đứng, quỳ gối đi đến trước Như Lai mà bạch Phật: Cúi mong Thế Tôn rủ ơn thâm hậu, cứu giúp sanh mạng của con! Vua lại lạy Tôn giả Mục-kiền-liên, cung kính: Mong nhờ ơn của Tôn giả được cứu mạng sống! r r y

Bây giờ, Quốc vương liên nói kệ: Chí Tôn thọ vô cùng, Luôn luôn hộ mạng con, Độ thoát khổ nguy cùng, Nhờ Ngài được thoát nạn. Bấy giờ, Vua Ba-tư-nặc dùng hương hoa trời rải trên thân Như Lai và nói: Nay con đem bảy báu này dâng lên Tam bảo. Cúi mong thâu nhận! Vua cúi lạy, nhiễu Phật ba vòng rồi lui đi. Khi ấy, Thế Tôn liền nghĩ rằng: uBốn bộ chúng này có nhiều giải đãi, đều chẳng nghe pháp, cũng không cầu

phương tiện thân chứng, cũng lại không cầu điều chưa được khiến được, điều chưa đắc khiến đắc. Nay Ta nên làm cho bốn bộ chúng khát ngưỡng pháp." Bấy giờ, Thế Tôn chẳng báo cho bốn bộ chúng, cũng chẳng đem thi giả, như trong khoảng thời gian co duỗi cánh tay, biến mất khỏi Kỳ Hoàn, đến cõi trời Tam Thập Tam. Khi ấy, Thích-đề-hoàn-nhân xa thấy Thế Tôn đến, liền dẫn thiên chúng đến trước rước Thế Tôn, cúi lạy và thỉnh đến tòa ngồi, cùng nói rằng: Kính chào Thế Tôn! Ly biệt đã lâu không đến thăm. Khi ấy, Thế Tôn tự nghĩ: “Nay Ta sẽ dùng sức thần túc tự ẩn hình khiến mọi người không thấy Ta ở dâu.” Bấy giờ, Thế Tôn lại nghĩ: "Nay Ta ở cõi trời Tam Thập Tam hóa thân hết sức to lớn.,, Khi ây, giảng đường Thiện Pháp trên trời có tảng đá vàng to rộng một do- tuần, Thế Tôn ngồi kiết-già khắp kín trên đá. Bà Ma-gia, dẫn các thiên nữ đến chỗ Thế Tôn, cúi lạy rồi ngồi một bên và nói rằng: Không phụng sự Ngài quá lâu, nay Ngài đến đây thực là đại hạnh; mong mỏi nhớ nghĩ gặp Phật, hôm nay Phật mới đến. Khi ấy, bà Ma-gia cúi lạy rồi ngồi một bên. Thích-đề-hoàn-nhân cũng lạy Như Lai rồi ngồi một bên. Trời Tam Thập Tam cũng lạy Như Lai và ngồi một bên. Lúc đó, chúng của chư thiên thấy Như Lai, ở đó tăng thêm thiên chúng, giảm bớt chúng a-tu-la. Bấy giờ, Thế Tôn dần dần thuyết diệu luận cho chúng chư thiên kia. Những luận về thí luận, giới luận, luận sanh thiên; dục là tưởng bất tịnh; dâm là uế ác; xuất yếu là vui. Bấy giờ, Thế Ton đã thấy các chúng đến nghe, và chư thiên tâm ý khai mở. Pháp chư Phật, Thế Tôn thường thuyết khổ, tập, diệt, đạo, Ngài đều thuyết hết cho chư thiên. Mọi người đều ở tại tòa, các trần cấu hết, được pháp nhãn thanh tinh. Lại có mười tám ức thiên nữ thấy đạo tích, ba vạn sáu ngàn thiên chúng được pháp nhãn thanh tịnh. Khi ây, bà Ma-gia liên từ chô ngôi đứng dậy, cúi lạy rồi trở về cung. Thích-đề-hoàn-nhân bạch Phật: Nay con nên dùng thức ăn gì để dọn cho Như Lai? Dùng thức ăn của nhân gian hay dùng thức ăn tự nhiên của trời? Á rr^ A 9 _ Thê Ton bao: Nên dùng thức ăn của nhân gian dọn cho Như Lai.Vì sao vậy? Thân Ta sanh ở nhân gian, lớn lên ở nhân gian, thành Phật ở nhân gian. Thích-đề-hoàn-nhân bạch Phật: -Xin vâng, Thế Tôn! Thích-đề-hoàn-nhân lại bạch Phật: Dùng thời tiết trên trời hay dùng thời tiết nhân gian?

The Ton bảo: Dùng thời tiết nhân gian. -Xin vâng, Thế Tôn! Khi ấy, Thích-đề-hoàn-nhân liền lấy thức ăn của nhân gian, lại dùng thời tiết nhân gian dọn ăn cho Như Lai. Bấy giờ, trời Tam Thập Tam bảo nhau rằng: Nay chúng ta thấy Như Lai trọn ngày ăn cơm. Thế Tôn liền nghĩ: "Nay Ta nên nhập Như thị tam-muoi muốn khiến chư thiên đến thì đến, muốn cho chư thiên lui thì lui." Khi ấy, Thế Tôn nhập vào tam-muội này làm chư thiên đến lui tùy thời. Bốn bộ chúng ở nhân gian đã lâu không thấy Như Lai, đi đến chỗ Tôn giả A-nan bạch: Như Lai nay ở đâu? Chúng con mong mỏi được thấy. Tôn giả A-nan đáp: -Chúng tôi cũng chẳng biết Như Lai ở đâu. Khi ấy, Vua Ba-tư-nặc? Vua Ưu-điền đến chỗ A-nan, hỏi A-nan rằng: Hôm nay Như Lai ở đâu? Tôn giả A-nan đáp: Đại vương! Tôi cũng chẳng biết chỗ Như Lai ở. Hai vua nhớ mong, muốn gặp Như Lai bèn đau khổ. Bấy giờ, quần thần đến chỗ Vua Ưu-điền, tâu vua

rằng: -Nay bị bệnh gì? Vua đáp: Nay ta vì sầu lo thành bệnh. Quần thần tâu vua: Vì sao mà sầu lo thành bệnh? Vua đáp: Do chẳng thấy Như Lai, nếu ta không thấy Như Lai, ta sẽ chết mất! Quần thần liền nghĩ: "Phải dùng cách gì cho Vua Ưu-điền không mạng chung. Chúng ta nên làm hình tượng Như Lai." Quần thần tâu vua: Chúng tôi muốn làm hình tượng, cũng có thể cung kính, thừa sự, lễ bái. Vua nghe xong, vui mừng hớn hở không dừng được, bảo quần thần: -Lành thay, các khanh nói rất hay! Quần thần tâu vua nên lấy báu gì làm hình tượng Như Lai. Vua liền ra lệnh các thay thợ kỹ xảo trong nước rằng:

Nay ta muốn làm hình tượng. Thợ khéo đáp: Xin vâng, Đại vương! . A 5 r \ Vua Ưu-điên liên lây Ngưu Đâu Chiên-đàn làm hình tượng Như Lai cao năm thước. Vua Ba-tư-nặc nghe Vua Ưu-điền làm hình tượng Phật cao năm thước để cúng dường. Vua Ba-tư-nặc liền mời thợ khéo trong nước mà bảo: Nay ta muốn làm hình tượng Như Lai. Các người phải làm cho xong ngay! Vua Ba-tư-nặc nghĩ: “Nên dùng báu gì làm hình tượng Như Lai?” Chốc lát lại nghĩ: "Hinh thể Như Lai vàng như thiên kim, nên lấy vàng làm hình tượng Như Lai.” Vua Ba-tư-nặc lấy toàn vàng tử-ma làm tượng Như Lai cao năm thước. Bấy giờ, cõi Diêm-phù-đề mới có hai hình tượng Như Lai này. Khi ấy, bốn bộ chúng đến chỗ Tôn giả A-nan bạch: Chúng tôi khát ngưỡng Như Lai, nhớ muốn thăm viếng Ngài. Nay Như Lai ở đâu? A-nan đáp: Chúng tôi cũng chẳng biết chỗ Như Lai ở. Nhưng nay hãy cùng đến chỗ A-na-luật mà hỏi nghĩa này. Vì sao vậy? Tôn giả A-na-luật, Thiên nhãn đệ nhất, thanh tịnh không vết nhơ. Tôn giả dùng thiên nhãn thấy một ngàn thế giới, hai ngàn thế giới, ba ngàn đại thiên thế giới. Tôn giả có thể thấy biết. Bốn bộ chúng cùng A-nan đến chỗ Tôn giả A-na-luật, bạch A-na-luật: -Nay bốn bộ chúng này đến chỗ tôi hỏi: "H6m nay Thế Tôn ở đâu? Cúi mong Tôn giả dùng thiên nhãn xem Như Lai ở chỗ nào?" Tôn giả A-na-luật bảo: -Các ông hãy chờ. Nay tôi muốn xem Như Lai trọn ở chỗ nào? Khi ấy, A-na-luật chánh thân, chánh ý, buộc niệm ở trước, dùng thiên nhãn xem trong cõi Diêm-phù-đề mà chẳng thấy. Tôn giả lại dùng thiên nhãn xem Cù-da-ni9 Phất-vu-đãi, uất-đan-việt mà chẳng thấy; lại xem trời Tứ Thiên Vương, trời Tam Thập Tam, Diệm thiên, trời Đâu-suất? trời Hóa Tự Tại, trời Tha Hóa Tự Tại, cho đến xem Phạm thiên mà chẳng thấy đâu; lại xem ngàn Diêm-phù-đề? ngàn Cù-da-ni9 ngàn Uất-đan-việt, ngàn Phất-vu-đãi? ngàn Tứ Thiên Vương, ngàn Diệm thiên, ngàn trời Đâu-suất, ngàn trời Hóa Tự Tại, ngàn trời Tha Hóa Tự Tại, ngàn Phạm thiên mà chẳng thay Như Lai; lại xem ba ngàn đại thiên cõi nước mà chẳng thấy. Tôn giả A-na-luật liền từ tòa đứng dậy, nói với Tôn giả A-nan: Nay tôi đã xem ba ngàn đại thiên cõi nước mà không thây.

Bấy giờ, A-nan và bốn bộ chúng đứng lặng thinh. A-nan nghĩ: "Nhu Lai sẽ không nhập Niết-bàn chìi?” Khi đó, trời Tam Thập Tam mỗi người tự bảo nhau: Chúng ta mừng được lợi lành. Cúi mong bảy Phật thường hiện ở đời. Trời và người đời được nhiều lợi ích. Hoặc có vị trời bảo răng: - Hãy gác bảy Phật, chỉ cho có sáu Phật cũng rất tốt. Hoặc có vi trời nói: Chỉ cho có năm Phật. Hoặc chư vi nói bốn Phật, hoặc nói ba Phật, hoặc

nói hai Phật xuất hiện ở đời, có nhiều lợi ích. Thích-đề-hoàn-nhân bảo chư thiên: Hãy gác bảy Phật cho đến hai Phật. Chỉ khiến ngày nay Phật Thích-ca-văn trụ lâu ở đời thì được nhiều lợi ích. Bấy giờ, ý Như Lai muốn chư thiên đến, chư thiên liền đến; ý muốn cho chư thiên đi, chư thiên liền đi. Lúc ấy, trời Tam Thập Tam bảo nhau: -Như Lai cớ sao trọn ngày một lần ăn? Thích-đề-hoàn-nhân bảo trời Tam Thập Tam: Nay Như Lai ăn theo thời tiêt của nhân gian, chăng dùng thời tiêt trên trời. Thế Ton trải qua ba tháng, liền nghĩ: "Người trong bốn bộ chúng ở Diêm- phù-đề chẳng thấy Ta đã lâu, có lòng rất mong. Nay Ta nên bỏ thần túc khiến các Thanh văn biết Như Lai ở trời Tam Thập Tam.” Khi áy, The Ton liên xa than túc. Ton gia A-nan đen cho Ton gia A-na-luật mà thưa rằng: z r ỉ .v Nay bôn bộ chúng rát khát ngưỡng mong thây Như Lai. Nhưng nay Như Lai không phải diệt độ chứ? A-na-luật bảo A-nan: Đêm qua có vị trời đến chỗ tôi nói rằng: "Nhu Lai ở giảng đường Thiện Pháp cõi trời Tam Thập Tam. Nay thầy hãy chờ. Tôi muốn xem chỗ Như Lai Tôn giả A-na-luật liền ngồi kiết-già, chính thân chính ý, tâm không di động, dùng thiên nhãn xem trời Tam Thập Tam, thấy Thế Tôn ngồi trên tảng đá vuông vắn một do-tuần. Khi ấy, A-na-luật từ tam-muội dậy bảo A-nan: _ Nay Như Lai ở trời Tam Thập Tam thuyết pháp cho mẹ. Tôn giả A-nan và bốn bộ chúng hoan hỷ hớn hở không thể kềm được. A-nan hỏi bốn bộ chúng: Ai có thể đảm nhận đến trời Tam Thập Tam thăm hỏi Như Lai? Tôn giả A-na-luật nói:

Nay Tôn giả Mục-kiền-liên? thần túc đệ nhất, mong dùng sức thần đến thăm hỏi Như Lai. Khi ấy, bốn bộ chúng bạch Tôn giả Mục-kiền-liên: Hôm nay Như Lai ở cõi trời Tam Thập Tam. Cúi mong Tôn giả đem danh tánh bốn chúng thăm hỏi Như Lai, lại đem nghĩa này đến bạch Như Lai: "Thế Tôn ở tại Diêm-phù-đề, nơi thế gian đắc đạo. Mong rủ oai thần trở về thế gian.” Mục-kiền-liên bảo: - Rất tốt, chư Hiền! Mục-kiền-liên nhận lời bốn bộ chúng, trong khoảng thời gian co duỗi cánh tay lên đến trời Tam Thập Tam? tới chỗ Như Lai. Thích-đề-hoàn-nhân và trời Tam Thập Tam xa thấy Mục-kiền-liên đến. Chư thiên mỗi người nghĩ: "Đay chắc là sứ giả của Tăng, cũng như sứ giả của các vua.^, Bay giờ, chư thiên đều đứng lên, đen đón. - Kính chào Tôn giả! Ton giả Mục-kiền-liên xa thấy Thế Tôn thuyết pháp cho vô số chúng, thấy rồi nghĩ rằng: "Thế Ton ở trong cõi trời này cũng lại phiền phức, ồn ào." Mục-kiền-liên đến chỗ Thế Tôn cúi lạy, đứng một bên. Bấy giờ, Mục-kiền- liên bạch Phật: Thế Tôn! Chúng bốn bộ thăm hỏi Như Lai được mạnh khỏe, nhẹ nhàng thư thái. Tôn giả bạch việc này: —Như Lai sanh trưởng trong Diêm-phù-đề, ở thế gian đắc đạo. Cúi mong Thế Tôn trở lại thế gian. Bốn bộ chúng khao khát muốn gặp Thế Tôn. The Ton bao: z ỉ 9 ỉ Chúc bôn bộ chúng tiên tu đạo nghiệp, không có mệt mỏi. Thê nào Mục- kiền-liên, bốn bộ chúng du hóa mệt chăng? Không tranh tụng chăng? Ngoại đạo dị học không xúc nhiễu chăng? Mục-kiền-liên đáp: Bốn bộ chúng hành đạo không mỏi mệt. Nhưng này Mục-kiền-liên , vừa rồi thầy nghĩ rằng Như Lai ở đây cũng phiền não. Việc này chẳng đúng. Vì sao thế? Thời thuyết pháp của Ta không lâu, nếu Ta nghĩ rằng muốn khiến chư thiên đến, họ liền đến; muốn khiến chư thiên chẳng đến, họ liền chẳng đến. Mục-kiền-liên! Thay trở ve the gian, sau bảy ngày nữa, Như Lai sẽ đến nước Tăng-ca-thi, bên ao nước lớn. Lúc ấy, Mục-kiền-liên trong khoảng thời gian co duỗi cánh tay trở về thành Xá-vệ, rừng Kỳ-dà, vườn cấp Cô

Độc, đến bốn bộ chúng mà nói rằng: Chư Hiền nên biết, sau bảy ngày, Như Lai sẽ xuống cõi Diêm-phù-đề5 bên ao nước lớn Tăng-ca-thi.

464 KINH TẢNG NHẤT A-HÀM

Bấy giờ, bốn bộ chúng nghe xong, vui mừng hớn hở không thể tự kềm. Vua Ba-tư-nặc? Vua Ưu-điền, Vua Ác Sanh, Vua ưu-đà-diên? Vua Tần-bà-sa-la nghe Như Lai sau bảy ngày sẽ đến bên ao nước lớn Tăng-ca-thi? hết sức vui mừng không thể kềm được. Khi ấy, dân chúng Tỳ-xá-ly, họ Thích ở Ca-tỳ-la- vệ5 dân chúng Câu-di-la-việt nghe Như Lai sẽ đến đất Diêm-phù-đề, vui mừng hớn hở không thể kềm được. Bấy giờ, Vua Ba-tư-nặc tập hợp bốn bộ binh đến bên ao nước muốn gặp Thế Tôn. Năm vua đều tập hợp binh lính đến chỗ Thế Tôn muốn được thăm viếng Như Lai. Dân chúng họ Thích ở Ca-tỳ-la-vệ đều đến chỗ Thế Tôn. Và bốn bộ chúng đều đến chỗ Thế Tôn, muốn gặp Như Lai. Đúng bảy ngày, Thích-đề-hoàn-nhân bảo thiên tử Tự Tại: -Nay ông từ đỉnh núi Tu-di đến ao nước Tăng-ca-thi làm ba con đường, xem Như Lai chẳng dùng thần túc đến đất Diêm-phù-đề. Thiên tử Tự Tại đáp: Việc này rất hay. Đúng lúc ấy sẽ làm xong! Bấy giờ, thiên tử Tự Tại liền hóa ra ba con đường bằng vàng, bạc, thủy tinh. Con đường vàng ở giữa, đường bạc một bên, đường thủy tinh một bên, hóa làm cây vàng. Ngay lúc ây, chư thân diệu tôn thiên trong bảy ngày đêu đến nghe pháp. Khi ấy, Thế Tôn thuyết pháp cho mấy ngàn vạn chúng vây quanh trước sau, thuyêt năm thạnh âm khô. Thê nào là năm? Nghĩa là sc, thọ, tưởng, hành, thức. Thế nào là sắc ấm? Nghĩa là thân tứ đại, là tứ đại tạo sắc; gọi là sắc ấm. Thế nào gọi là thọ ấm? Nghĩa là khổ thọ, lạc thọ, bất khổ bất lạc thọ; gọi là thọ âm. Sao gọi là tưởng ấm? Nghĩa là ba đời cùng hội; gọi là tưởng ấm. Sao gọi là hành ấm? Nghĩa là thân hành, khẩu hành, ý hành; gọi là hành ấm. Sao gọi là thức ấm? Nghĩa là nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức; gọi là thức ấm. r r r Thê nào gọi là sác? Săc nghĩa là lạnh cũng là săc? nóng cũng là sác, đói cũng là sắc, khát cũng là sắc. Thế nao gọi là thọ? Thọ gọi là giác. Giác vật gì? Giác khổ, giác vui, giác chẳng khổ không vui; gọi là giác. Thế nào gọi là tưởng? Tưởng là biết. Biết xanh, vàng, trắng, đen, biết khổ vui; nên gọi là biết. Thế nào gọi là hành? Hành là có thể thành tựu nên gọi là hành. Là thành việc gì? Hoặc thành ác hạnh, hoặc thành thiện hạnh; nên gọi là hành. Thế nào gọi là thức? Biết phân biệt đúng sai, cũng biết các vị; đây gọi là thức. Chư thiên tử nên biết, có năm thạnh ấm này thì biết có ba ác đạo, thiên đạo, nhân đạo. Năm thạnh ấm này diệt liền biết có đạo Niết-bàn.

36. PHẨM THÍNH PHÁP 465

Bây giờ, lúc thuyêt pháp này có sáu vạn thiên nhân được pháp nhãn thanh tịnh. Thế Tôn thuyết pháp cho các thiên nhân xong, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đến đỉnh núi Tu-di nói kệ: Các ông nên siêng học, Đối với Phật, Pháp, Tăng, Nên diệt con đường chết, Như người điều phục voi. Nếu được ở pháp này, Không có sự lười biếng, Liền sẽ hết sanh tử, Không còn nguồn góc khô. Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ này rồi, liền đến đường giữa. Khi ấy, Phạm thiên ở đường bạc bên mặt Thế Tôn và Thích-đề-hoàn-nhân ở bên đường thủy tinh và chư thiên nhơn ở trên hư không rải hoa, đốt hương, xướng kỹ nhạc làm vui lòng Như Lai. Khi ây, Tỳ-kheo-ni Liên Hoa Săc nghe hôm nay Như Lai sẽ đên bên ao nước lớn Tăng-ca-thi, nghe rồi liền nghĩ: "Bốn bộ chúng, quốc vương, đại thần,

nhân dân trong nước không ai không đến. Nếu ta theo lối thường đi đến, điều này không nên. Ta hãy biến làm than Chuyển Luân Thánh Vương đến gặp Thế T6n." Tỳ-kheo-ni Liên Hoa sắc liền ẩn hình, hóa thành Chuyển Luân Thánh Vương bảy báu đầy đủ. Bảy báu là xe báu, voi báu, ngựa báu, châu báu, ngọc nữ báu, điển binh báu, điển tạng báu. Đó là bảy báu. Bấy giờ, Tôn giả Tu-bồ-đề ở trong núi Kỳ-xà quật thành La-duyệt, tại một me núi va y. Tu-bo-de nghe The Ton hom nay sẽ đen đát Diem-phu-ae, bôn bộ chúng đều đến gặp, liền nghĩ: “Nay ta nên đến thăm hỏi lễ bái Như Lai.^, Bấy giơ, Tôn giả Tu-bồ-đề liền bỏ việc vá y, từ chỗ ngồi đứng lên, chân phải đặt xuống đất. Khi ấy, ngài lại nghĩ rằng: "Thân Như Lai là gì? Thế Tôn có phải là mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý chăng? Người đến gặp lại là đất, nước, gió, lửa chng?" Tất cả các pháp thảy đều không tịch, không tạo, không tác. Như bài kệ của The Ton noi: Nếu người muốn lễ Phật, Và những bậc Tối Thắng, Ấm, tri, nhập các thứ, Thảy đều quán vô thường. Phật quá khứ lâu xa, Và các Phật vị lai, Như nay Phật hiện tại, Tất cả đều vô thường. Nêu người muốn lễ Phật, Quá khứ và tương lai, Nêu ở trong hiện tại, Nên quán ở pháp không. Nếu người muốn lễ Phật, Quá khứ và tương lai, Cùng chư Phật hiện tại, Nên quán ở vô ngã. Trong đây vô ngã, vô mạng, vô nhân, vô tạo tác, cũng không hình dung, có dạy, có truyền. Các pháp đều không tịch. Cái gì là ta? Ta là không chủ, nay ta quy mạng chân pháp tụ." Bấy giờ, Tôn giả Tu-bồ-đề trở lại chỗ ngồi vá y. Khi đó, Tỳ-kheo-ni Liên Hoa Sắc làm Chuyển Luân Thánh Vương, dẫn theo bảy báu đến chỗ Thế Tôn.

Năm quốc vương xa thấy Chuyển Luân Thánh Vương đến? vui mừng hớn hở không thể tự kềm, nói với nhau rằng: -Thật là kỳ đặc! Thế gian xuất hiện hai trân bảo: Như Lai và Chuyển Luân Thánh Vương. Bấy giờ, Thế Tôn dẫn mấy vạn thiên nhân từ đỉĩủi núi Tu-di đến bên ao nước. Thế Tôn giở chân đạp đất, tam thiên đại thiên thế giới này sáu phen chấn động. Khi ấy, hóa Chuyển Luân Thánh Vương dần dần đến chỗ Thế Tôn, các tiểu quốc vương và nhân dân đều tránh ra. Hóa Chuyển Luân Thánh Vương biết và đã gần Thế Tôn, liền trở lại hình cũ thành Tỳ-kheo-ni cúi lạy Thế Tôn. Năm vua thấy rồi5 kêu oán? bảo nhau rằng: Hôm nay chúng ta thật là sơ sót. Chúng ta đáng lẽ gặp Như Lai trước mà nay gặp Tỳ-kheo-ni trước. Khi ấy, Tỳ-kheo-ni đến chỗ Thế Tôn cúi lạy bạch Phật: Nay con lễ đấng Tối Thắng! Hôm nay con được thăm viếng đầu tiên. Con, Tỳ-kheo-ni Liên Hoa sắc là đệ tử của Như Lai. Bấy giờ, Thế Tôn dùng kệ bảo Liên Hoa sắc: Thiện nghiệp, đã lễ trước, Đầu tiên không ai hơn, Không, Vô, Giải thoát môn, Đây là nghĩa lễ Phật. Nếu người muốn lễ Phật, Tương lai và quá khứ, Nên quán pháp Không, Vô, Đây là nghĩa lễ Phật. Khi ấy, năm vua và dân chúng đông vô kể, đến chỗ Thế Tôn tự xưng tên: -Con là Ba-tư-nặc, vua nước Ca-thi. Con là vua nước Bạt-kỳ tên là Ưu- điền. Con là chúa của nhân dân Ngũ Đô tên là Ác Sanh. Con là chúa Nam Hải tên là ưu-đà-diên. Con là Vua Tần-bà-sa-la nước Ma-kiệt. Bấy giờ, mười một na-thuật nhân dân tụ tập và các bậc Tôn trưởng được tôn trọng nhất của bốn bộ chúng, một ngàn hai trăm người đến chỗ Thế Tôn, cúi lạy rồi đứng một bên. Bấy giờ, Vua Ưu-điền tay bưng tượng Ngưu Đầu Chiên-đàn, dùng kệ hướng Như Lai thuyết: Nay con muốn thưa hỏi, Từ bi hộ tất cả, Người tạo hình tượng Phật, Sẽ được những phước gì? Đức Thế Tôn dùng kệ đáp: e A

Nay Đại vương hãy nghe, Giảng ít nhiêu nghĩa này, Người tạo hình tượng Phật, Nay sẽ nói sơ đó. Nhãn căn trước chẳng hoại, Sau lại được thiên nhãn, r

Trăng đen thây phân minh, Đức tạo hình tượng Phật. Thân thể sẽ đầy đủ, Ý chính không mê hoặc, The lực hơn người thường, Người tạo hình tượng Phật.

36. PHẦM THÍNH PHÁP 467

Trọn không vào đường ác, Trọn sẽ sanh lên trời, ở đó làm Thiên vương, Phước tạo hình tượng Phật. Phước khác không thể kể, Phước này bất tư nghì, Tiếng đồn khắp bốn phương, Phước tạo hình tượng Phật. Lành thay, lành thay! Đại vương có nhiều lợi ích trời người nhớ ơn. Bấy giờ, Vua Ưu-điền cực kỳ hoan hỷ không thể kềm được. Thế Tôn diễn thuyết diệu luận cho bốn bộ chúng và năm vua. Những luận là thí luận, giới luận và luận sanh thiên; dục là tưởng bất tịnh; lậu là hoạn lớn; xuất yếu là diệu. Khi ấy, Thế Tôn biết bốn bộ chúng tâm ý khai mở. Chư Phật, Thế Tôn thường thuyết pháp khổ, tập, diệt, đạo, nay thuyết hết cho họ. Bấy giờ, trời và nhân dân hơn sáu vạn người, ngay tại chỗ ngồi, các trần cấu sạch, được pháp nhãn thanh tịnh. Bấy giờ, năm vua bạch Thế Tôn: Xứ này phước đức vi diệu, thật là thần địa. Như Lai mới từ trời Đâu-suất xuống đây thuyết pháp. Nay con muốn kiến lập đất này khiến cho còn mãi không hoại. A rin _ 9 _ The Ton bảo: -Năm Đại vương! ở đất này hãy lập thần tự, mãi mãi hưởng phước trọn không hư bại. Các vua đáp: -Nên tạo lập thần tự ra sao? Bấy giờ, Thế Tôn duỗi tay phải, từ dưới đất xuất hiện chùa của Phật. Cadiếp nhìn năm vua bảo: Muốn tạo thần tự nên lấy đây làm phép tắc. Khi đó, năm vua ở chỗ ấy dựng đại thần tự. Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Hăng sa Như Lai đời quá khứ, tùy tùng nhiêu ít, cũng như hôm nay không khác. Ngay đến chư Phật, Thế Tôn tương lai, tùy tùng nhiều ít, cũng như hôm nay không khác. Nay kinh này tên là "Pháp bổn du thien.99 Như thế5 các Tỳ-kheo, nên học điều này. Bấy giờ, bốn bộ chúng và năm quốc vương nghe Phật dạy xong, hoan hỷ vâng làm.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.